

Beckett proklouzl zdí za Kazem a řekl: „Kdybych to neviděl na vlastní oči, nikdy bych tomu neuvěřil.“

I Kaze samotného to vcelku ohromilo.

„Koukni se kolem sebe, Kazi,“ vybídl ho malý Honza a nadšeně mávl rukou.

Byla to malá místnost. A temná. Neměla žádné dveře ani okna. Ale nejzajímavější bylo, že se tam nacházela spousta duších předmětů. Panenka... pár svazků s klíči... baseballová rukavice... nějaké ponožky... podivně vypadající socha... dva plyšové medvídci... stará bota... jojo... několik knih... to všechno se tam vznášelo ve vzduchu společně s Kazem, malým Honzou, Beckettem a Kosmem.

„Kde se tady všechny ty věci vzaly?“ hleděl kolem sebe Kaz vyjeveně.

„Tak různě,“ odpověděl Beckett.

